

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ - ਪੰਨਾ ੧੪੨ ॥
ਸੇ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥
ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥

ਅਰਥ: ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਉਣਾ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਵਾਅ ਕੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ! ਜੇਹੜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਵੀਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਵਾਅ ਕੇ, ਇੱਥੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (੧)

Guru Nanak Sahib says that none else is truly alive except that person within whose heart God abides. If someone lives with disgrace, that person shall depart dishonoured. Thus all, that one eats, is forbidden. Imbued with worldly pleasures, the mortal dances shamelessly. Guru Nanak Sahib cautions us that such a person is beguiled and defrauded. Without remembering God's True Naam, person loses respect and departs without any honour (1). [A large number of brave Sikhs have sacrificed their lives so that we may continue to live with dignity as equals.]

ਮ: ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਯੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ
ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ
ਕਿਆ ਨੋਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੨ ॥

ਅਰਥ: ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਾਨੂੰ ਸੋਝੀ ਬਖਸ਼ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈ! ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਪਦਾਰਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਤਾਂ ਸੋਹਣੇ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਸੋਹਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਮੇਵੇ, ਘਿਉ, ਮਿੱਠਾ ਗੁੜ, ਮੈਦਾ ਤੇ ਮਾਸ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਵਰਤ ਲਏ? ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਸੋਹਣੇ ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਸੌਖਾ ਜੀਵਣ ਜੀਆ ਕੇ, ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਭੀ ਲਈਆਂ? ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਫੌਜ, ਚੌਬਦਾਰ, ਚੌਰੀ-ਬਰਦਾਰ ਮਿਲ ਗਏ ਤੇ ਮਹੱਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਸੀਬ ਹੋ ਗਿਆ? ਇਹ ਸਭ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ੋਭਾ ਦਾ ਸਮਾਨ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। (੨)

If the person does not remember God, then food and clothes are of no avail. Also eating and enjoying dry fruit, clarified butter, sweet jaggery, fine flour and meat are useless. What is the use of nice clothes or the comforts of soft cushions and enjoyment of worldly pleasures? Having large troops, big kingdoms or living in palaces are of no use. Guru Nanak Sahib says that all else except God's True Naam is perishable and the worldly honour is useless. {Let us always follow God's Divine Command without quarrelling over the vegetarian or non-vegetarian food}

ਪਵੜੀ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ
ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥ ੧੦ ॥

ਅਰਥ: ਪਹਿਲਾਂ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈ! ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਉੱਚੀ ਜਾਤ/ਵਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਕੋਈ ਭੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਜਾਤ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰੇਗਾ। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਇਹ ਨਿਆਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਤ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਖੇ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਿਰਦਾਰ ਕਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਭਾਵੇਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ

ਸਿਰਦਾਰ ਦੀ ਪੱਦਵੀ ਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ, ਐਸਾ ਅਰਦਾਸ ਸਮੇਂ ਆਮ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ-ਰੂਪ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਢੰਡੋਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ / ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣ ਕੇ ਕਈ ਗੁਰਮੁੱਖ ਤਾਂ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਚਾਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ । ਇਵੇਂ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅੱਡ ਅੱਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । (੧੦)

Any person's caste is of no significance because righteous actions are alone to be judged. Any person, who takes poison, is bound to die. God's Supreme Authority is well known throughout the ages. Whosoever obeys God's Command is honoured everywhere. God sends the mortal in this world for performing righteous deeds. By virtue of the Revealed Word, Guru has proclaimed this eternal truth. Thus some persons listened to the Guru's Command and carried out it with devotion, while some others started to follow the righteous way. Some prepared themselves by gathering their load, and some have even started moving fast. (10) [Sikhs should never be egoist about their caste, lineage, status or wealth but should always perform noble deeds with dedication and humility]

Waheguru jee ka Khalsa Waheguru jee kee Fateh

Shared by: Gurmit Singh (Sydney – Australia): Sunday, 7th March 2010